

POTOCZENIE (1) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w potoczyć).

sg [A potoczeni(e).] ∅ I potoczeni(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. potoczyć.

1. Obrócenie jakiejś rzeczy po jej okrągłym obwodzie; przen:

*Zwrot: »potoczyć potoczeniem«: Oto Iehowá zápleni cię w plon mężu/ á zákryie cię zákrywáiąc. Taczáiąc potoczy cię potoczeniem [Circundando circundabit te circuitu] (iáko) krąg do ziemie dálekicy rękómá/ tám vmrzełz *BudBib Is 22/18.**

2. [Przeciąg, trwanie:

*Wyrażenie: »potoczenie czasow«: To przepowiadánie nie ná krotki čás będzie; ále zámknie w łobie wízelkie potoczenie czásłow. [...] fed comprehendet omnem volubilitatem temporum. *HerbOdpow T4v (Linde s.v. potoczyć).**

Synonimy: 2. bieg, trwanie.

Cf POTOCZYĆ

KW, ZCh